

Wojciech Twardowski

Smardzewice - Kolonia, pow. Opoczno

Informator Archeologiczny : badania 1, 144-145

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

głębokość od 0,60 do 0,80 m. Śladów konstrukcji drewnianych, dołków szupowych nie stwierdzono, natomiast w wypełniskach jam poza materiałem ceramicznym wystąpiły węgle drzewne.

Materiał ceramiczny pochodzący z ziemi ornej i z wypełniska jak jest identyczny. W większości są to niezdobione fragmenty brzuśców naczyń grubościennych, o chropowatej powierzchni zewnętrznej i brzmatno-brązowej brawie, a także fragmenty czarne, dobrze wygładzone. Brzegi naczyń wychylone na zewnątrz, zgrubiałe i facetowate; kilka zachowanych uszek posiada charakterystyczne zwężenie w środku.

Sądząc po niewielkiej ilości materiału ceramicznego i braku jakichkolwiek zabytków metalowych, była to niewielka osada zamieszkiwana przez krótki okres czasu. Brak w sąsiedztwie osady gruntów nadających się pod uprawę pozwala przypuszczać, że jej mieszkańcy mogli utrzymywać się z rybactwa i łowiectwa.

R Y B I T W Y, pow. Inowrocław

patrz okres halszacki

S A N D O M I E R Z - Krakówka

patrz neolit

S M A R D Z E W I C E - Kolonia

Muzeum w Radomiu

pow. Opoczno

Badania prowadził mgr Wojciech Twardowski, finansował WKZ w Kielcach.

Badania ratownicze na stanowisku "Biała Góra", osada z okresu późnolateńskiego. W znacznej części zniszczona zmianami koryta Pilicy.

Zachował się niewielki obszar osady - ślady jam w obwarowanej skar-
pie rzeki.

Przebadano obszar 2 arów. Pod grubą warstwą ziemi, która spły-
nęła z wysokich wzgórz doliny Pilicy natrafiono na kilka niewielkich
jam i fragment płytkiego rowu. Uzyskane zabytki to ceramika i frag-
ment przedmiotu brązowego. Badania będą kontynuowane - należy zba-
dać przebieg rowu i do końca przekopać zagrożony teren w pobliżu
skarpy.

S O P I E S Z Y N, pow. Wejherowo

Państwowe Muzeum Archeologicz-
ne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Halina Różańska, w okresie od 19 do
31.VIII, finansowało PMA w Warszawie.

Prace na cmentarzysku /st. 1/ wszczęto w celu uzyskania do
ekspozycji typowych dla kultury pomorskiej materiałów obejmujących
zarówno konstrukcje grobów jak również ich wyposażenie.

Cmentarzysko położone jest na piaszczystym wzniesieniu, teren
znajduje się częściowo pod uprawą, częściowo zaś pełni rolę piasznicy,
w związku z tym stanowisko narażone było na systematyczne niszczenie.

Właścicielem pola jest jest Jan Stobbe, miejscowy rolnik.

Tegoroczne badania PMA miały charakter dorywczy, trwały tylko
10 dni; ograniczono się wyłącznie do trzech rowów zwiadowczych o szer-
kości 1 m i długości 35,45 i 50 m, oddalonych od siebie o 1 i 5 m.
Szurfy sytuowano w południowej partii wzniesienia, najbliżej miejsca
wybierania piasku. W wyniku podjętych prac odsłonięto dwa groby
skrzynkowe /nr 1 i 2/, bruk kamienny oraz nieokreślone skupisko
kamienie /być może pozostałość po wyeksplorowanym kiedyś grobie/.